

மாநக இனாமளிக்ஷப் பெம்மத்

அன்பளிப்பு

P. M. R. M.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

28. 5. 34

—00000—

திருப்பேரூர் 9-12-34

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

—00000—

இது

சை தலத்தில் வசிக்கும்

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் திருப்பணி

ஸ்ரீலக்ஷ் சூப்பிரமணிய சுவாமிகளால்

இயற்றப்பெற்று

—00000—

கோயமுத்தூர்:

ஸ்ரீமான் சிவ. மாணிக்கசுந்தரஞ்

செட்டியாரவர்களால்

—00000—

கோயமுத்தூர்: நடேசர் அச்சயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—

1916.

MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,

GIF

O-, 1A Su 3,

F 6

பாட்டு.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
4	4	பழம்பொருளை	பழம்பொருளை
11	3 + 4	மிடரு	மிடறு
14	1	வன்பத்	வன்பவத்
36	2	தத்துங்	தத்துவங்
38	3	விட்டினை	விட்டினை
41	1	மீவவுடலக்	மீவவுடலக்
96	4	லன்பா	லன்பி
98	5	எற்றுவரி	ஏற்றுவரி
	7	நிறையே	நேவந்தால்

உ.
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.
சாத்துக்கவிகள்.

திரிகரபுரம் வரகனேரி வித்வான்
புரீமத் சோ. வீரபத்திரபிள்ளையவர்கள்
இயற்றியவை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆத்தர் ஈணர் மலர்த்துடவை புடையடுத்த திருக்காஞ்சிப்
புனித தீர்த்த, மீத்தவழும் புயல்பெயல்சை விட்டாலும்
வறப்பின்றி விளையச்செய்கள், காத்தமையப் படிநகவர்
தீக் கன்மமொழித் தாள்கின்ற கடப்பாடுற்றே நீத்தலில்
தொளிரோரார் திருவாரூர் மறைமுழக்கு நிறைபே ருரே!

சொல்லாரு மொருகலமத் தலமதனைச் சூழ்ந்தாருஞ் சூழா
கின்ற, வெல்லாருஞ் சுகமாரு மியல்பாரு நலனாரு மிமை
யத் தாரு, மல்லாருங் சூழற்பச்சை நாயகிபா ரிடனாரு
மணியாருங்கம், வில்லாரும் பிறையாருமெமையாட்கொள்
படியாரும் கீமலனார்க்கே (2)

கொங்குவள் நாடடினடுப் பாண்பத்தில் வேளாளர் சூலத்
திற் றோன்றித், துங்கமுற வில்லறமாத் துறைபடிந்து சில
காலந் துனைந்தேயம்மா, வங்கதனைத்தறந்து துறந்தானாகி
யித்தலத்தி லறபான்மும்மை, பொங்குதிருத் தொண்டா
டித் தொண்டுசிவ பூசையுமே புரியாநின்றே (3)

எத்தனையும் படித்தாலு மெவ்வெவர் தீநெயுற்றாலு மென்
னேசாகிப், புத்தியொரு காலத்தம் போகாதென் றுணர்க்

இணர்-சூங்கோத்து

நேய்-நேயம்

குமொழி பொருந்து மாறு, வித்தகவில் லறந்துடைத்தொ
ண் றிறவறத்தைப் படைத்து மிவண் விளக்க மாகக், கைத்
தலத்தா விரவலர்க்குத் தன்குலமீ தெனவுநனி காட்டிக்
கொண்டே (4)

தன்னிகரி லாதுறையுஞ் சுப்ரமண்ய சாமிபெனுஞ் சான்
றேனன்பாற், கன்னிகரும் வன்மனமுங் கரைந்துருகப் பு
னல்பெருகக் கண்ணாடின்பந், துன்னியகற் கண்டுபோற்
சருக்கரைபோ லமிர்துபோற் சுவையார் தென்சொன்,
மன்னியபாட் டியன்முறையே பதிற்றுப்பத்தந்தா திவழங்
கி னுனால் (5)

இலக்கியமு மிலக்கணமு மெடுத்தாளுந் தருக்கமென வி
யும்பு நூலு. நலக்குமொரு சித்தார்த சாத்கிரமு மினைத்
தெனவே நன்குகாண்பார், கலக்கமற வந்நூலின்பொருள்
விரித்துக் காண்பவெனிற் காண்பா ரன்றி, யலக்கணுறுத்
தையப்பா டகற்றுதற்கு மலையுணர்வார்க்காகுமன்றே (6)

முத்தியுறு பயனுதவ முனைத்தபவக் களைகட்டு முட்டில்
லாமற், பத்தியெனும் பயிர் தழைய வேண்டுமெனிற்பலவா
றுபகர்தலென்னே, நித்தியமோர் முறையேனுமிந்நூலைப்
படித்தா லு நெஞ்சமீதே சத்தியமாய் நினைந்தா லுஞ் செய
வற்றா வி தன்பெருமை சாற்று மாறே (7)

முத்தமிழின் றுறைபோய் முதுக்குறையா ளர்களிந்தமுந்
நீர் வைப்பி, லெத்தனையோ பேரிருந் துமவர்களுத்திலுறுத்
தாமவிமையாமுக்க, ணத்தனவர்தமிலிவர்தமுளத்திந்நூல்
செய்கவென வமைத்திட்டானே, லொத்தவிந் நூற்கொரு
நூலை யுய்யமையிட்டுக் காட்டுதலெற் குசித மன்றே (8)

ஒதர்பயிர்நூலை பெழுதாத வெழுத்தையிட் டோ நுருவ
மாக்கிப், பூகலத்தோர்க் குதவினனாலெழிற் கோயழுத்து
நிற்போகது வாழு, மேசகையி ராமலிங்கச் செட்டியார் த
வப்பயனாய் விளங்கா நின்ற, மாதர் பூழை மேலணியும் மா
ணிக்கசுகதரனும் வணிகன்றுனே (9)

வெண்பா

மொழியிற் றமிழிற்றையின் முக்கண்ண னன்பின்
வழியிற்கண் ணப்பன்சீர் வாய்தல்—விழைபவே
தந்தானஞ் சுபாமண்ய சாமி பதிற்றுப்பத்
தந்தாதி யிர்தருமை யால். 10

கோயழுத்தார் சாலேஜ் தலைமைத் தாழிப்பன்ம தர்
புரீமத் அ. கந்தசாமிப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியவை

அறுசீர்க்கழிநெடியடியாசிரிய னிருத்தம்.

எல்லையிப் புவனம் பூத்த வின்னருள் வடிவப் பச்சை
வல்லிபெய மிராட்டிக் கென்று வாய்த்தபட் மசன்றுட்கே
பொல்லையி லார்வந் தூண்ட வுதித்தவன் புருவமான
சொல்லையே மலராக் கொண்டு தொடைதொடுத்த தணிந்
தான்மாதோ (1)

அன்பெலா மாணுக்காக்கி யருரிநி யவன்றந் தானென்
றின்புலா மறுபான்மும்மை யிறையவர்க் காக்கச்சிந்தை
யென்பெலா மணியே பென்ன விடையறுந் தியான
மாக்கி, வன்பெலாங் கடிந்தசுபா மன்யநற் சாமிதானே (2)

அகல்கனி துளுப்பக் கண்க வருவிசீர்த் தானை வாச
மகாலார் துடல்பூ ரிக்க முடிக்கரங்கூப்ப வென்பு
நெகவெனை பனைய கல்லா நெஞ்சமுங் குழைக்கு மென்றந்
தருசியிங் கிதுபோற் பத்தி தழைத்த தொன்றுரைக்கற்
பாற்றோ (3)

வெண்பா.

அண்டிவரும் பேரை யாதரிக்கு நற்பேரைக்
கொண்டிருக்கும்பேரைக் குகன்பேரைக்-கொண்டவெங்க
டன்னேரில் சாமிதமிழ் கூற்றும் பதிற்றுப்பத்
தென்னே யமைந்த வியல்பு.

திருப்பேரூர் ஸ்கானீகம்

பிரும்மசூ இராமசாமிச் சிவாச்சாரியாரவர்கள்

இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

மண்ணிடைநால் லீரனிற்கும் வான்பேரூர்த் திருத்தளியிஷ்
வயங்காநின்ற, தண்ணிலவு புனைவோற்குப் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதிதமிழாற்றந்தா, னுண்ணிறையு மன்பையெல்லா
வுயிர்களிடத் துஞ்செலுத்து முரிமைவாய்ந்த கண்ணிய.
ஞஞ் சுப்ரமண்ய சாமியெனு மெனக்கினிய. கண்போன்
வானே

திருப்பேரூர் காந்தலிங்க சுவாமிகள் மடாலயம்

புலிபுரீ சிதம்பர மெஞ்ஞான சிவாச்சாரிய

சுவாமிகள் இயற்றியது

எழுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

திருவளர்தெய்வத் தீம்புனற்காஞ்சி மருங்குறை, கெழும்
பொழிற் போதித், தருவளர் பேரூர்த் தளியினி லமர்ந்த
தற்பான் பட்டினாயகன்மேற், குருவருள் பெற்றுத் தறவ
டைந்தடியார்க் குறுபணிச் சுப்பிரமணியன், மருவளர் ப
திற்றுப்பத்தூர், தாதுப்பாடி லீகைவனைத் தனன்மாடுதூர்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—o—o—o—

திருப்பேரூர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

—o—o—o—

காப்பு.

வெண்பா.

பார்பாவும் பேரூர்ப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி
சீர்பாவச் செய்யவருள் செய்யுமா—லேர்பாவு;
மெட்டுக் குணத்தெம்மா னீன்ற விபமுகத்துப்
பட்டிக்க ணேசன் பதம்.

நூல்

திருவீற் றிருக்கு மணிமாற்பத் திருமா றனக்குந் திசைமூ
கற்குந், தருவீற்றிருக்குஞ், சதமகற்குந் தலைமை யளித்
தா டனிமுதல்வன், மருவீற் றிருக்கு மலர்க்குந்தன் மா
னை யிடப்பால் வைத்துவந்த, வருவீற் றிருக்குந் திருப்
பேரை யுறைவா னென்னுளுறைவானே 1

வானே முதலீ ரேமுலகும் வருந்தா தனித்த மலைமாத
தானே தழுவக் குழைந்தவொரு தனிமா முதலே திருப்
பேரூர்த், தேனே கட்டித் திரையமே திரையிற் பிறவாத்
தெளளமுதே, யானே சரண மெனவடைந்தே னருள்வா
யுருளிற் பெரியானே

சதமகன்-இந்தான்.

பெரியா ரெனவே மால்பிரமன் பிணக்குண் டிகலிப் பேது
றுசா, லரிதா மழலாய்த் தானேயென் றறிவித் தவர்பாண்
டியன்முன்னர்ப், பரியாய் நரிக டமையன்பர் பழங்க ண
கற்றப் பணித்திடுதற், குரியார் பேரை முதல்வொனை யு
வந்தா னாகற்கு முரியாரே 3

உரியான் புலைநா யினுங்கடையா மொருவே நெனையு மு
வந்தாள, தவரியானறிந்தார் தமக்கறிதற்கடையார் தங்கட்
கெஞ்ஞான் றுந், தெரியான் போதி வனத்துறையுஞ் சிந்தா
மணிநீதங் கடுக்கையுனை, துரியா தீதப் பழம்பொருளைத்
தோய்வார் பவத்திற் றோயாரே 4

தோயா திருந்தைந் தொழிவியற்றுந் துயோயெனியென்
றொடர்பவத்தி, லோயா துழன்றி யுசலையொத் துய்யு
நெறியொன் றொருசிறிது, மாயா தவமே யலைந்தலுத்தே
னரசே யுனைநா னடைவதற்குத், தாயா யருள்செய் பசங்
கொடிசேர் தருவே பேரைத் தற்பரனை 5

பரனை துயர்கர் கருக்குழியிற் பன்னா ளனைந்து பரிதவிக்க
கக், கரனை கோட்டிச் சதுமுகனார் கணித்தென்றையிலின்
னுமொரு, வரனை யெழுத்தைப் பொறித்திடுதற்குன்னிற்
புனற்க னுறுமெழுத்தாம், வரனை யருள்கதுருப்பேருந்
வாழ்வே பெனக்கப் படிமீதே 6

அறிந்தோர் தமக்கறிதற்கரியான், என்றார், ஒரு
கால் தன்னையுணர்ந்தார் கட்டுச் சித்தவிருத்தி சுருங்குத
லான்மீட்டும உணர் தற்கரிதா கலின். உரனையெழுத்து
உரன்-எய்-எழுத்து,

படியிற் பலவாம் பொருணசையாற் படரிந் திரிய வழிம
னது, படிவுற் றனந்தோற் பவத்துழலும் பாழ்வெவ் னீனை
கள் படராமல், படிவுற் றுனது தொழும்பாற்றிப் பதியக்
கதியிற்றிருவருளே. படிவுற் திமொ றியற்றுதியாள் பரிந்
து பேரைப் பதியானே 7

பதியே பரவுமுயர் போசிப் பைந்தாருகஞ்சூழ் திருப்பே
ரூர், நதியேய் லேணிப்பாம்பொருளே நாதா தினதுகளிர்
கழலைக் துதியே புரியார் பசிகளிய தயர்கூர்ந் தில்லக்
கொறுமுழன்று கதியே யிலராய்ப் பலியேற்குங் கனமா
ர்பேரொன் றுடையாரே 8

பேரூரிலகு நவமணியே பிறனிப் பிணிக் கோ ரருமாருந்தே
யாந் தடிகட் கிருநிதியே யன்பே யுருவா மண்ணுவோ
நீரு டிலகு கடலூடு நிற்கு முலக பந்தமெலாங்
காரு டிலகு மின்னெனவே காணவருள்வாய்பெருமானே

பெருமா னெனவுந் திருப்பேரூர்ப் பெம்மா னெனவும் பி
றங்கல்வரு, மொருமான்மருவும் பரனெனவுமுள்ளமுருகித்
துதிப்போர்க்குத், திருமா லயனிந் திரன்முதலாந்தேவர்
பதமுங் கடந்தபதந், தருமா லந்த குணங்குறிக ட்ணந்த
விமலப் பெரும்பொருளே 10

வேறு.

பெரிய தீஞ்சுதைக் கடலிடை பெழுநீடப் பிணிப்பினு ல
யன்றதை, கரிய மேனிய னாய்தின கழலுறக் கதுமென
மகிழ்ந் தன்னோற், குரிய தேவிநா ணிற்றியது நின்மிட
ருணர்த்துமே லுலகெல்லாந், தெரிய நின்னருட்டிறத்தை
யா ராளிடச் செய்வர்பே ரையந்தேவே 11

தேவதேவனை யுமையொரு பாகிண்ச்சிந்தனை புரிசிற்போர்
 பாவ முற்றிலும் பறித்தருள் பேரையம் பதியுறை பெரு
 மானை, மேவ லாரெயில்பொடித்தவெண் ண்கையின்கிழை
 வெழு வணங்காதார், பாவ ராயினும் பவம்பல் வெடுத்தெத்
 தெ தலக்கணுற் றலைவாரே 12

அலைநெடுங்கடற் றுரும்புபோ லடியனே னளிலாப் ப
 வத்தனடே, நிலையி லாதலை யாதுதின் றிருவடி நீழலை யரு
 ளாமே, புலைய னுடுமெனப் புறக்கணித்த கற்றிடிற் போந்
 தெனை யருள்கிற்பா, நிலையிரும்புவி மீதுயர் பேரையி லில்
 குடுமம் பெருமானே 13

மானி னோக்கவொண் மதிநுதன் மடந்தைமார்வன்ப்பிலே
 மயலான், வின னாயினு நினகழ லிறைஞ்சுத லேயந்தன்
 னுருள்வாயே, பானி லாவணி சடையனே பசங்கொடிபா
 கனே யுயர்பைங்க ண்னி னேர்கொடி யாயருட்பேரைவா
 ழாதியந் தமிழானே 14

அந்தி வண்ணனே யவீர்மதி சடையிசை யணிந்தருள்
 கிருப்பேரு, ரெந்தையெரினை யிடையற னுள்கியேத் தெ
 டுக்கலா நிலைத்தாடுமென், சிந்தையவ்வணஞ் செய்கிட வளி
 யனோ செழுமலர்த் தவிசின்மேன், முந்தை நான்முறைமு
 தியவ னிச்செயல் முடியுமா றறியேனே 15

அறிவ றப்பொதி யாணவத் தீதாடரினால் யானென தென
 வேபைம், பொறிவ ழிப்புலன் றொறுமுளம் புகுதமெய்ப்
 புண்ணிய முணர்போத, நெறியோ ரீஇயுழ நீசனேற்
 குணதடி நேயமே வுறுநெஞ்சம், பெறவ ருள்புரி பேரை
 யம் பதியுறை போருட் பெருமானே 16

யே மேவநின்னே, நேயமாய்ப் பரவியரு னெறிமேவு மநி
விலனாய் நிலையிலாத, மாயமாஞ் சகத்திலுறு வாழ்வதனை
மதித்தடியேன் வருந்துகேனோ 21

வருந்தியருந் தவம்புரிவோர் மலர்ந்தளித யாம்புயத்தை
மருவியின்ப, மருந்தவருள் சேவடியென் னகத்துழறப் ப
ணித்தருளி யையாளின்னே, சிருந்துகதி யுறக்காட்டித்
திவினைக ளறவோட்டிச் சிலம்பிலம்மைக், கருந்துணையே
பேரையுறை யம்மானே யடியேனுக் கருள்செய்வாயே 22

வாயுறநின் புகழ்வாழ்த்தி மலர்தூவிக் காங்குவித்து வண
ங்கி யேத்தி, நேயமாய் நிற்பெருமை நினைந்துநினைந் தெ
னதுள்ள நெகிழ்த்து நாளுந், பாபவிழிப் புனலுருத்துப்
பரவுமொரு பணியலது பகரிற் பேரை, மேயபா சிவமே
யான் விரும்புகிலேன் சிறிதுமொரு வேறுபாடே 23

வேறாக வினையேனை விட்டனையேற் கெட்டலைவேன் வெய்
யமாயை, மாறாக வெனைத்தனது வசமாக்கிமருள்பெருக்கி
வருத்த வந்தோ, நீராக மணிந்தருளு நின்மலனே யருள்
கூடு நெறிதா மாதோர், கூறாக வைத்திருப் பேரையரசே
நின்னைக் குறுகி னேற்கே 24

குறுமைசெறி டுதரம்பைதனை யோம்புமதே பொருளாகக்
குறித்தெந் நாளுஞ், சிறுமையுறு தொழிலியற்றுஞ் சிற்
னத்தைச் சேராதுன் றிருத்தாண்மேவி, நறுமைநிறை தி
ருப்பேருந் நாயகமே சுகமடையும் நாட்டம் வைத்தேன்
வறுமைகெட விக்கணமே வந்தருளிச்சிந்தைமலிமருடர்ப்
பாயே 25

தீர்க்கருள்வாய் கிறன்மாயா டுதிமிரமெலா மகன்றிடநின்
குரம்பை-தேகம். டுதிமிரம்-இருள்.

நிருக்கண்ணலே, பார்த்தருள்வாய் பரிவாகப்படி மேற்சற்
குருவாகிப் பதமென் சென்னி, சேர்த்தருள்வாய் சித்தாந்
த முத்திரெறி சேரவருள் செய் தேயென்னைக், காத்தருள்
வாய்கருணைமலர்கற்பகமே திருப்பேரூர்க்கண்ணுளானே

கண்ணதனைப் பறித்துனது கழற்கமலத் தருச்சனைசெய்
கரிய மேக, வண்ணனன்பு தனக்கிரங்கி மாற்றலரைத் தெ
றுமாழி வழங்கு மந்தி, வண்ணநின் திருவடிக்கண் மலர்
து வியிறைஞ்சாத வழக்கே யென்றன், வண்ணமதே யானு
லும் வந்தருள்வாய் திருப்பேரூர் மருந்தன்னுனே 27

அன்னையப்பா வென்றழைத்தெ மம்மைதிருத் தனஞான
வழதமுண்டு, சொன்னயப்பா மறைப்பொருளைத் தொகு
த்தருட்பா மொழிகாழித் தோன்றலார்த, மின்னிரைப்பா
வினைக்கேட்க விசைந்த திருப் பேரையப்பா வினைந்துவாடு
மென்னை உயப்பா வீடேற்றென் றிரந்துரைக்கும் புன்மொ
ழிக்கு மிரங்குவாயோ 28

இரக்கமே வியற்கைவடிவாகவொளிர் பாம்பொருளென்றி
யம்ப வந்தான், கரிக்குருவி நானாமத கரிநரிகாகஞ்சிலந்தி
கூன மஞ்ஞை, குாக்கெறும்பு கோம்பி பபச மொடுநாகம்
போற்றவருள் கொடுத்ததெய்வ, மருக்குலவு திருப்பேரை
வள்ளானிற்றொழுமுத்தி வாய்க்குநதானே 29

வாய்மெநெறி யறியாது மற்கடத்தை யொத்தலைத்துமன
மே நானூந் தீமைசெறி பைம்புலனைச் சேர்ந்து நசைச் சே
றனைந்து தியங்காதத்தத், தாமறையுந் தொடர்வரியதொல
பேரைச்சோதியடித்தொண்டு பூண்டே, யாமையென வக
மடங்கி யஞ்செழுத்தி னடைவுணர்ந்தீண் டமர்வாயன்றே

a அப்பா-இரக்கக்குறிப்பு- b அசம-ஆடு. c மற்கடம்
குங்கு.

வேறு

அன்றலர்சொரிந்தோனழனுதல் விழியாலழியவு ட் மனியு
ளம பெருக நின்றனைக் உசிலையா லெறிந்தவன் கதிமே
னிற் கவும் புரிந்ததன் பென்ப, தொன்னுகா ணின்பாற் கு
றையிரந் தேழையுயர்க்கெறிக்குதவுக வைபா, வென்பது
மஃதே போதுமாவனத்திலிலங்கெழிற் றளியிலார்பவனை

பவங்குளெண் ணிலவாய்ப் புடியிலுற் பனித்துப்பதிதேரூர்
பவத்தினும் பரிவாய்த் தவங்களைப் புரிந்துன் கரணபங்
கயத்தைக் சார்ந்திடா அலகனை மதித்தே ஓவவந்தனிலை
ந்தேனத்தனை கண்பார்க் தருடிருப் பேரையம் பலத்தி
னவந்தரு பரமா நந்தமெய்க்கு ஞான நடம்புரிந் தருளு
நாயகனை 32

நாயகன் பச்சை நாயகிக் கொருபா னல்கிய புனிதன்மா
லயற்குத், தாயகன் பேரைச் சங்கர னெவைக்குந் தண்ண
ருள் கொழித்திமிந் தலைவன், நாயபொற் சரணப் புனைபி
டித் திந்தத் தொல்பவக் கடல்கட வாது, நீயெனே வாளா
நின்றனை பேதை நெஞ்சமே யென்செய நினைந்தே 33.

தேனுலா மிதழித் தொடையலார் சுடையுந் திருத்தகு வி
சித வாணுதலு, நானவார் கூந்தற் றெய்வமங்கையர்நாண
ட்டிய கண்டமு மிமைய, மீனவாங் கண்ணி தழுதியசெய்
ய மேனியும் விளங்கவம் போதுக் கானவா மொருவன் வி
ரைந்தென அள்ளங் கலந்தனன் கழிபவாணவமே 34.

ஆவலாற் றிருவைந் தெழுத்திய லுணர்ந்தே யன்பொடு
மலர்பறித்தடியிற் றூவிநின் றிருத்தா டொழுதுள முரு
கித் துணைவிழி களிற் புனல் சொரிந்து, பாகினு னினது ப
ண்பெலாமமையப்பாடி லே னென்னி னுமெளியே, னேவலி
ல்துயரங் கெடவருள் பேரையுத்தமா நித்தியப்பொருளே

நித்தியப் பொருளே நின்மல விளக்கை நினைபவர் நெஞ்சை
விட் டகலாத், தத்துங்கடந்த மெய்த்தவ மணியைச்சச்சி
தாநந்தநல் வடிவைக், கைத்தல மமர்ந்த நெல்லியங் கனி
போற் கண்ணுறக் காண்டலுந்தேடி, வைத்தபொற் குவி
ய லென்ன மெய்ஞ்ஞானம் வாய்த்தது போ திமாவனத்தே.

வனிதையர் நசையுங் குழவிமே லார்வு மண்மனை வெறுக்
கைமேல் விழைவுங், கனைகட லுலகிற் பெற்றற்கு மக்கள்
காயம தெடுத்துமுள் னுன்றிப், புனிதமெய் யடியார் சிவ
சிவ வென்னப். போற்று மெம்போ திமாவனத்துப், பணி
மதி வேணிப். பரமனைப் பணியாப் பாவிக ளடைதல்பாழ்
நாகே 37

கேவல நிலையின் மலவிரு விடையிற் கிடந்தபல் பசுக்களை
யெடுத்தே, யாவலாய்ச் சகலந் தனிலுடல் கரண மாதிய
வனித்துநற் சுத்த, மேவரப் புரிந்து வட்டினை யுதவு மெ
ய்ப்பொருள கைப்பொரு ளாக, வாவது கருதிற் போதி
சூழ் பேரை யம்பதி யடைவர்மே லவமே. 38

வரையிலார் பசிய மரகத வல்லி மருவிய கற்பகத் தருவே
கரையிலாப் பெரிய கருணையங் கடல் காமனைக் காய்ந்த

கண் மணிபே, பரையிலா டரவம் புனைக்கருளரசே
யடியவற் கெளிப னென்றுனது, னிரையுலா மலர்த்தா ள
டைந்தனன்வினையை வீட்டி யாள்பேரை விண்ணவனே 39

பேரையம் பதியிற் கோயில்கொண் டமர்ந்த பிஞ்ஞகா சா
தகப் பறவை, காரையே நாடுஞ் சக்கரவாகங் கதிரினந்
திங்களை நாடும், வாரணி முலையார் தங்களைக் காம மயக்கி
னோர் நாடுவர் வழங்கு, நீரரை வறிஞர் நாடுவ ரடியே னாடு
த னின்னருள் ள்வே 40

வேறு

வினையி னைப்பொசித் தொழியுநாள் வியுழீவ் வுடலந்
தனைநி லைத்தெனச் சலனமுற் றயாந்திந் தமிழே
னுனைநி னைந் துரைந் துருகுமெய் யுழுவலன் புறமேவார்
நினைவே னக்கருள் புரிந்ருப் பேரைநின் மலர்ன் 41

மலம ருனிய மனமெனு மற்கட மைந்து
புலம ருவிடப் புந்திநைந் துன்னடி பொருந்தா
தலம ருமெனை யஞ்சலென் றருள்புரி பேரைத்
தலம ருனிய சச்சிதா நந்ததற் பானே 42

பரம வற்கெனைப் புரப்பது வெனத்தினம் பணியுந்
தரமி லாகியர் சமுக்கனை னென்னினுந் தனி|| நால்
கரன யிற்கரக் கருதவே டந்தையம் பேரை
யரனெ னக்கரு ணலந்தா வஞ்சவா னலர்ன் 43

3975
(8130)

வான நாடரும் நாடரும் போதிமன் றிடத்தின்
ஞான நாடக நவிறுதின் நாகமல ரடியை
யீன நாடவந் சிருவருள் சொந்திற் றுலகக்
தூணை நாடுத லொழிந்துயர் கதிமிசையுறவே 44

உறுத றுய்த்தலா சியவெலா முன்னரு ளுட்டப்
பெறுத லன்றியிப் பேதையேன் பெறக்கருந் தாமோ
சிறுத கனினேன் சிந்தைநின் சீரடி மலரி
னிறுவு மாறருள் பேரைவாழ் நித்யதத் துவனே 45

†தக்கைமென்மொழிப்பாவையர் தமையடைந்தவர்வெண்
மக்த வாணகையிடைவரு முறல்வாய் முகந்து
மிக்க மேனியுண் ணிழிதகைப் பெருந்பலை யனாயே
யொக்க லைக்கிடா தருநருப் பேரையுத் தமனே 46

உக்க மத்தனி முகலெனப் பேரைவா ழொளியைப்
புக்க சுக்கினி லெழுதியு நானினற் புகன்றுஞ்
சிக்க மீதுற வழத்தியுந் சிக்கனை புரியா
ரெத்த லத்திடை மேனினு †மிசையிலா தவரே 47

இசைய ளிமா லினமலர் கொய்துபொன் னடியின்
மிசைய ணிந்துளங் குழைத்துடைய் சிவிர்த்திரு விழிநீர்
கசிய நந்திருப் பேரையங் கடவுளைச் சேர
நசையில் மானுடப் பலத்தினு நாய்ப்பவ நலமே 48

நலந்த னிற்றிகழ் நாகரும் நாடரும் பேரைத்
தலந்த னிற்சிவ சங்கரன் றுடொழ றணந்து
நிலந்த னிற்பல தெய்வத நேயமுற் றலைவார்
பலந்த ளிர்த்தினங் காயுணும் பண்புவேய்க் தவரே 49

தத்தை-கிளி. †இசையிலாதவர்-புகழ் இலலாதவர்.
பலம்-பழம்.

வேயை யூதிப்பல் பசுக்களை விரைந்தடிப் படுத்து
 மாயை மாப்பசுத் தன்னையு மலாடிப் படுத்துந்
 தாயை நேர்திருப் பேரையஞ் சாமியிப் புழுத்த
 நாயை யுமிகழாதருள் வானருணலமே

50

வேறு

வானாதி யைந்து பூதங்க ளாகி மறைநாலு மேவி யுணரா
 ஞான விலாச மயமாகி யன்பர் நாட்டத் திலங்கு மணியே
 தேனாடு போதி வனமீ தமர்ந்த சிவமே விரைந்து சிறியே
 னானாடு மிந்த வுடலாடு முன்ன ருனைமே வுபாயமுரையே

உரையற்ற மோனதுறவோ ருளத்தி லொளிர்கின்றசோதி
 வடிவே, புரையற்ற போத மயமாய் நிறைந்த பொருளா
 ன பேரை யமலா, தரையுற்ற போக நிலையிற் கிடந்து த
 ளர்வுற்ற பேதை நினது, கரையற்ற விற்ப நிறைவுற்றபாத
 கமலத்தை நாடவருளே

52

அருளத்தனாதிபுரி மேவுமீச னணையாகி யேன்முதவு
 குருளைக்கிரங்கி முலைதந்த தந்தை குறியற்ற வாகிமுதல்வ
 னிருளைப்பெருக்குமிகலாணவா தியிடையிற்கிடந்துசுழலு
 மருளிற் றவிக்க வடியேனை விட்ட வகையென் கொலேது
 மறியேன்

53

அறிவே பழுத்த கனியே யினித்த வமுதேவடித்த மது
 ராச், செறிவே றுதற்க ணமுலா லெரித்த சிவமே கருப்பு
 விலியை, மறிவேய் கர்த்த வுயர் பேரை யத்த வன்சத்தை
 யொத்த கழலைக், குறிவேறு பட்டு நமன் மேவு காலை xகு
 னைகோ ளிலாம லருளே

54

மாயை-மாப்பசு-திருமால், x குறைகோள்-இரத்தல்

அறமென்ப துள்ள மகிலையுதித்து மயலார் தமக்கொர்
 ணும், பெறவென்று மொன்று மனியாத பேதை பேரை
 ப்பதிக்கணிதறதின், றிறமொன்று முன்னி நெருமன் பி
 லாத சிறியேனையாள் நினைபா, யுறவென்று மிஃது பணை
 பென்று மென்று முணராத ஞானவுறவே 55

உறுமா தரத்தோ நனைப வழுத்து முளமே யளிக்க
 வெழிபா, தொறுமா தவத்தி னிலைதோ வெற்கொர் துற
 வே யளிக்க வினையா, மறுவாதை யற்று விடுமாறு துற்ற
 மதியே தழைக்க வருளைப், பெறுமா றளிக்கவருண்மேனி
 கொண்டு பேரைக்க ணுற்ற பெருமா 56

பெருமா வெருத்த மிசையேறி வட்ட நிலமேபு ரக்குமா
 மருமா மகத்தை யடைவே யியற்றி யமசேச ணுற்ற வள
 முக், திருமார்ப ணுற்ற வெருசீரும் வேதனுறு சீர்களான
 வெவையுங், திருமா வுரித்த வெருபேரை யத்தனடியார்
 கணிப்ப இலையே 57

இலையு கிழங்கு புனலையருந்தி யிகளையமின்றிகெடிய
 மலைமே னெருங்கு முழையு டியற்று வளர்மா தவத்தி ன
 டையு, நிலையே நினைக்கலொருபோ தளிக்கு || நிகர்பேரை
 யத்த னிடமன், பிலையே லெடுத்த பவமே வியர்த்த மென
 வே யிசைக்கு மறையே 58

மறையா கமத்தி னுரையே வகுத்த வழியே வழுத்தியிரு
 தா, னிறைபோ துளத்தி னிடைபே யிருத்த விலையேனு
 முற்ற வெனியென், குறையே யிரத்த றனையே குறித்த
 விலையேல் குணிப்ப தெவரே, கறையே களத்தி னுறைபே
 ரை யத்த கனிலை டரங்கி யருளே 59

|| தருமா-பாலை, || நிகர்-ஒளி.

அருளே குறித்த வடிவாகு மென்ன வருணுல்க ளோது
மரிய, பொருளே யுயிர்க்கு ஞாயிராய் நிறைந்த புனிதா பு
ளிக்க ணடியேன், மருளே யளிக்கு மொருமாய வஞ்சமதி
லே வருந்தன் மரபோ, தெருளே விளக்கி யுயர்பேரை மே
ய சிவமே செலுத்து னருளே 60

வேறு

அரும்பெறலென் றேழைக் ககப்பட்ட தப்பெரிய
வரும்படியோ வாக்கு மனமுங் கடந்த வொரு
பெருப்பொருளு மந்தன்னைப் பேசி லுயர்முக்கட்
கரும்புதிருப் பேரூர்க் கனகா லயம்புகவே 61

வேலை யுலகை வினாந்துசுற்றி யோடி னும்பன்
லூலைப் பயத்தரிய துண்ணறிவு மேவுநினு
மேலைச் சிதம்பரத்தின் மேய பரமனிநு
காலைப் பிடியாரைக் கைப்பிடிக்கு மாணவமே 62

ஆணையிடு வேனினக்கே யாட்செய்யுந் கொண்டனெனக்
காணிற் றிருப்பேரைக் கண்ணே யெளியேனை
மாணர் தினது மலாடிக்கட் பூட்டி விட்டா
லாணவங்கொண் டென்று மலைந்து திரியேனே 63

எனோ கடைக்க னிறையுஞ் செலுத்தாமன்
ஊமேனோக்க மிட்டாய் வினாந்துதிருப் பேரூரில்
வானோர் மொழிகேட்டு வந்தமத னைப்பொடிப்ப
தானோப் பினக்குலகி லன்புசெய வந்தேற்கே 64

வந்தித் திலைபோதி மாவனத்தெம் மானடியைச்

மேலோக்கமிடுதல்-பராமுகமாயிருத்தல்.

சுந்திக் திலைநாளுஞ் சென்ற லபஞ்சுழந்து
முந்சித் தொழுப்பின் முறையறியா முடநெஞ்சே
கூதத்தொடரினமன் றண்டகர்க்கென் செய்வாயே 65

என்செய்வல் பேரை யிறைவா வெனதுசொந்தப்
புன்செய்கை யாரப் புதுநதுவெட்டி பேர் திருத்தி
மின்செய்க பத்திப் பயிர் விளைக் தும் வேளாண்மை
யென்செய்கை யென்றார் கிலையேற் பிழைப்பதற்கே 66

பிழையே புரிந்தலைந்து பேய்போலப் பூவுலக
முழுதும் பலச்சரக்கை மூட்டைகட்டிக் கொண்டுவந்து
விழைபடைந்தேனின்னைபெனை விட்டு விரைநிற்செலவாய்க்
கழிவதெவன் பேரைக் கதிர்மணிகள் விற்றோனை 67

வீற்றுண்டு மொன்றை விளைத்துண்டு மெய்பறியார்க்
குற்றடிமை யாகவுழைத்துண்டும் வாழாமன்
முற்று நினது முழுத்தொண்டி லார்ந்தவெனைப்
பற்றுங்கொல் பேரைப் பாம்பவச் சங்கிலியே 68

சங்கக் குழையுஞ் சடைமேற் சலமகளுந்
திங்கட் கொழுந்துந் திருக்காத்தின் மான்மழுவந்
துங்கவெண்ணீறு துதைக்கவருட் கொலமுமாய்த்
தங்கின நெனெஞ்சில் தனிப்பேரூர்த் தற்பானே 69

பரிந்துன் விழைவின் படிநடக்கும் பண்பின்க
ணிரிந்தநெஞ்சத் தார்துன்பமெய்துதல் மெய்யாமெனவே
தெரிந்திடலோ || நந்திக் திருத்தே வெழில்வதனஞ்
சரிந்துவிழச் செய்தாய் தனிப்பேரை வாழ்வாயே 70

பிழைப்பதற்கென்செய்வவெனக் கூட்டுக, || சிவசுர
ன நந்திவதனஞ்சரிந்து விழச் செய்த சரிதம், பேரூர்ப்
பாணம் டள்ளுப்படலத்தானுணரப்படும்.

வேறு

வாயிற் புலிசெறி யுடலிற் சுழலுறு மனதிற் கடுமற நெறி
மேவு, நாயிற் கடைபடு தீபெற் குணதரு ணலமே **புறநாடு**
நல்காயே, மாயத் தவர்கொடு ஞாயிற் பொடிபடு மாறே ந
கைபுரி மாதேவே, தாயிற் கருணைய னேயிப் புவிதொழு
தன்பே னாயிலுறை யெங்கோவே 71

கேர்வே யருணிறை கடலேகுணமணி குன்றே மன்றிடை
நடமாடுங். தேவே செழுமறை முடிமே வியபர சிவமே த
வர்தொழு முழைபாகா, மூவே டணைமுத லுறுவா தனை
ளின் முட்டுண் டிழிதரு முழுமுட, னவே னையுமுயர் கதி
யார் தாவரு ளரசே பேரையி லம்மானே 72

மானு வெழின்மத வேளே வடகிசை மகனே வளர்தரு
வேயென்று, தேனார் கவிபல புலவீ ருமியிடை செருமுக
குறுநொயு மீயாத, நோனா நிதியினர் மீதே புகல்கவிர்
றுங்கட் கெதுவிழை வுயர்பேரை, ஞானா கரணை யமைத்
தோர் கவிதனை நகில்வீர் தருமத னைத்தானே 73

தானா கியபர சிவமே முத்தொழில் தருமா றயனரி யானு
யும், வானு யனல்புனல் மண்கா லாயும் வயங்கும் போதி
வனத்தானே, மேனாள்வினைகெட நானு னிலமிகை மேகிப்
பலவினை புரியாதே, யானா நினதடி யற்கே பணிபுரி தரு
மா றருளுகியையாவே 74

வேதத்தடைவரு நிலையுங் குறுகினர் விழைபெத் தகைய
வரானாலு, மேதற்குரியவ ரெனின் சிமிசை மினிருஞ்
அதனைபென்றது கிரும்பிய தொருபொருளை எத்தகை
யானாலும், என்றதற்குப் புண்ணியபாலச் செயல்தனையு
டைபவரானாலு மெனப்பொருள்படு மாறறிக.

சகரையுய்வித்த, †வோதப்புண†ஹை பணைபாப்புணர்
மதி யுணர்வித்திட நினை யுணரா தே, மேதப்படுவதுமென்
னே பேரையி லீசா விருசில நார்தாமே 75

மேகந் தவமுப ரிகைமே ஸடையினும் வியலா னிலமு மு
முன்றோடி, யாகங் குறுகி யொளித்தா லுஞ்சிறி தளவுந் து
ருமன் விடானன்றிப், தீபாகம் பெறுவது மிலைவி மெயிலை
படியப் பழமல நமாங்கா, ளேகன் போதி வனத்தடினிலை
யடி பெய்தீர் வினாவினி லுய்வி ரே 76

|| ஏட்டிலவரைந்த வெழுத்தா நின்னை யிறைஞ்சற்கெண்ணு
பறுகரின்பந், தீட்டியகல்லி னெழுத்தாமவ்வழிசெர்ந்தோ
ர்க் கிருதிற னும்பற்றார்க், கோட்டிய நீரி னெழுத்தாமெ
ன்ன வுணர்ந்தே தொழுமொரு சிறியேற்கு, கிட்டியல்
காட்டாய் போதிவனத்தொளிர் விடாருனவிளக்கேயோ

விளவைத் தெறவொரு கன்ற லெற்றிய மேலோன் காண
நிருத்தஞ்செய், தளவக் குறுகை பாகா வடி கேள் சாரும்
உபிறவா நெறியுற்று, மளவில் ஐகம்பலைகொள்ளா தென்று
மடைந்தின் பார்தா துகர்வானிவ், விளவற் கந்நெறி யருள்
வாயென்ன வியம்புங் கூற்றுவியப்பாமே 77

மேனி தளர்த்திரு கால்கை யயர்ந்திரு விழிக னிருண்
டொரு கோலுன்றி, நானில மீதுதளாடி நடந்திடு நாளாள்

ஓதப்புணல்-கங்கை, † இறைமணைபைப்புணர்மதி - சந்
திரன். தீ பழமலம் பாகம் பெறுவது மிலைபெனக்கட்டுக
ஏட்டினெழுத்து-சிறிது நாழிநழிவது, கல்லினெழுத்து
அழிபாதது, நீரினெழுத்து உடனேபழிவது. உபிறவாநெ
றி-பெருர்ப்பரியாயநாமங்களினென்று, ஐ கம்பலை-துக்கம்
MAHAMAHESHPADHYAYA.

வுக்கு செந்நாடாமன், மேனிலே நின்றற ஞர் தொழி லாளிக
ன் மேனிட மன்றையி லெம்மா னே, நானி னடைக்கல மெ
ன்னி னு மாதிபு ரேசர் னி ரைந்து நயந்தருண்மே 79

மேரு வரைச்சிலை சோடி யகற்கொரு விடைதனை யத்திர
மாக்கொண்டோ, தயிரு நெறிக்கடையா ரெயின் மூன்றையு
மெங்க டயாபரனேமேனாள், காரு வனத்தினு மோர்நட
னம்புரி சுவச மலர்ப்பத னேபேருர்க், காருநழ் சக்தா
னையளி யாய்சின தன்பர்கள் கைக்கொளும்வர்த்தினையே
வேறு

வாழ்வையுன்னி வருத்தி மதியிலா
தேழ்ப வத்தி னிடர்ப்படு மேழையேன்
ளாழ்வ கன்றுன் சரண்டனைச் சார்ந்திடுஞ்
சூழ்வு சொற்றருள் பேரையஞ் சோதியே 81

சோதி யுன்னடித் கொண்டர்க்குத் தொண்டுசெய்
நீதி யோர்த்தக் நெறியின் றிடாத வென்
தீதி யாவுங் களைத்தருள் செய்க நற்
போதி மாவன மேவிய புண்யனே 82

புண்ணி யத்திருப் பேரைப் புனிதனை
நண்ணி வாழ்த்துத னன்னெறி யன்றியீழ்
மண்ணிற் பற்பல தெய்வதம் வாழ்த்தல் செய்ம்
புண்ணி லீயுறு புன்னெறி நாடினே 83

நாடு மாரநு ளாநக்த நாடக
மாடு நின் ஈழர் கன்பு செய் வார்தமைக்
கூடு மாறு குறித்தருள் பேரைவாழ்
கேடு வார் செவி சூடிய வள்ளலே 84

அடையா ரெயின் மூன்றையு மீருநெறித் தெனக்கூட்டி
முடிக்க.

39 ru
 (8450)

வள்ள லேரின் மலரடி க் கன்பென
 னுள்ளத் தூடி ல் தாயினு முன்னருள்
 வெள்ளத் தூடுதும் வேட்டை யொழிந்திலே
 னென்னி டாதருள் பேரையி லெந்தையே 85

எந்தை யாயெனை யின்றரு டாயுமாய்ச்
 சிந்தை யாகுலந் தீர்த்தருள் || தேசியாய்
 வந்து பேரையில் வாழ்ப்பட்டி நாயக
 னெந்த வேளையு மென்னுள் ளிருப்பனே 86

இருத லைக்க னெறியுறு மிந்தன
 மருவி நாப்பண் வருந்து மெறும்பெனத்
 தரையின் மீது தனித்திட லின்றியே
 பெரிது வந்தருள் பேரைப் பரமனே 87

பரம னேநின் பழவடி யாரொடுந்
 தாமி லாஸை யுந்தடுத் தாண்டுநற்
 டீறிம ளித்தருள் செய்பொன் மேனியி
 லரவ மார்த்திட்ட பேரையெ மண்ணலே 88

அண்ண லைப்புர முன்று மழலெழப்
 பண்ணும் வெண்ணகைப் பேரைப் பரமனே
 நண்ண லாதபுன் னாயனை யாரையே
 யெண்ணில் மேவு மியம்பரு மின்னலே 89

இன்னன் மேவி யிடர்ப்பட லேழையே
 னென்ன லின்றல நீயறி யாதல்
 உபன்னு பேரைப் பதிவள ரீசனே
 யுன்னு வாயொழிந் திப்பவ மோடவே 90

தேசி-குரவன் டீ இரம்-கதி. உபன்னுதல்-துதித்தல்

வேறு

ஒட்டெழுவா நந்தவெள்ளந் ததும்பியுள்ள முவந்துகாரத
 னேத்து மொருவாபோற்றி, வாட்டுமல பந்தமற நினைந்து
 கால வன்வழிபட் டருச்சித்த வள்ளால் போற்றி, நாட்ட
 விதிப்பரிமொழியை நயந்துமேவி நளிர்காமதேனுதொழு
 நாதா போற்றி, கோட்டமிலாச் சுரப்புகளின் கன்றா லீந்த
 குளப்பினெழிற் சுவடணிந்த குழகாபோற்றி 91

போற்றிகெடு மானடனங் காண்பான் வேண்டப் பொரு
 வருகோ முனியாகப் புரிந்தாய் போற்றி, வீற்றிருந்த வ
 யன்பட்டி முனிவனாக வேதமுறை தெரிந்திடச்செய் மிம
 லாபோற்றி, நாற்றிசைக்க ணருள் கிரவுப்போ திமன்றுண்
 ஞானநா டகநவிறு நம்பாபோற்றி, பாற்றரிய வலிகெழு
 தா னவரால் வாஞ்சை பயமடையக தாண்டவெழிற்பாளே
 போற்றி 92

பரசிமுரு கனைமருதச் சிலம்பிற் நேவர் பாதகஞ்சுர் துன்
 பொழிபப்பணித்தாய்போற்றி, கிரககொடுஞ்சுமதிபெரும்
 பாவம் விட்டியிடாத சிவலோகத் துய்த்தாய்போற்றி, அ
 ட்சொருவன் முசுவதன மாற்றிமக்க ளானனமார் தாச்
 செய்த வடிகேள் போற்றி, சுரப்பதிமே லியசாபமொழிந்
 து முன்போற் றுதைபோக துகர்த்திடச்செய் துரையே
 போற்றி 93

தருவியுறு கரிகாற்கிள் ளிபைமே வுற்ற தோலாத கொ
 லைப்பழியைத் தொலைத்தாய்போற்றி, மருவியநம் வன்

இது முதல் 98-வது செய்யுளின் ஈண்டாவதடி யிறுதி வ
 னையும் ஸ்தலபுராணக்கதைகள் யாவும்பொத்துடிக்
 தலைம காண்க.

றெண்டப் பெருமான் காண வயன்மள்ள னாய்நடித்தவா
தாபோற்றி, கருவினிகந் திடுதில்லை மறையோர் காணக்
கவின்றிருச் சிற்றம்பலத்தைக் கண்டாய்போற்றி, திருவி
ளங்கு காஞ்சிநதி தன்னைப்போக்கி தேவர்விடத்தாலயர்வு
தீர்த்தாய் போற்றி 94

தீர்வுகண்ணுற் றரியபல விம்மிதங்கள் செறிந்திலகக் கொ
ண்டபர சிவமேபோற்றி, யோர்விலனாய் மால்பதியென் று
ரைத்த வியர்தற் குற்றபெருங் குற்றமதை யொழித்தாய்
போற்றி, யார்வமுடன் விசுவாமித் திரனிறைஞ்சு மதற்கி
ரங்க வரங்கன்பல வளித்தாய்போற்றி, பேர்வியமற் குறாத
ரசு நிலைபெற் றுளப் பெருஞ்சூழொன் றுக்கியவெம் பிரா
னேபோற்றி 95

பிரிவிலனாய்த் தொழுவேதன் காஞ்சித் தீர்த்தம் பேரூரின்
பெற்றியுறத் தெரித்தாய்போற்றி, பரிவினொடு கௌரிதவ
நிலைசோ திக்கப் பலகேள்விக் கிறைபயக்கப் பணித்தாய்
போற்றி, தெரிவுறலு முமைதன்பா லன்பா யாங்கு திரு
மணஞ்செய் தருளியவெந் தேவே போற்றி, புரிவிசய னே
லவற்குத் தெய்வ யானை புதுக்கனிகள் மணஞ் சூட்டும்
புண்பா போற்றி 96

புண்ணியமெய்த் தவக்குசத்து வசனார் வேட்ட புக்கிரப்
பேறளித்தவருட் புனிதா போற்றி, நண்ணுதொழுநீராய்
கன்று பணிகள்செய்து நற்குலசே கானுய்தல் நயந்தாய்
போற்றி, வண்ணமணி திரிகால வளவன் மாட்டுவந்தசெயி
ரறுத்தாண்ட மணியேபோற்றி, யெண்ணரிய வுபதேசமு
மையான் மேவி யிடையருக் களிப்பெய்த விசைத்தாய்
போற்றி 97

போற்றுமொரு திருநீற்று மேட்டுப் பூதி புனைந்தவர்கள்
வேண்டுவன புகுப்பாய் போற்றி, தேற்றியுளம் விசேடபூ
சைகள்செய் வார்க்குச் சித்திமுத்தி யனைத்துமருள் செல்
வா போற்றி, கூற்றுவனை யுதைத்ததிருத் தாளின்மீது கு
லவுமறைச் சிலம்பணிந்த குழகா போற்றி, எற்றுவரிச்
கொடியுயர்த்த யெந்தாய் போற்றி யெழிற்பேரைப் பதிய
மர்ந்த விழையே போற்றி 98

ஏந்துமொரு மரக்கலமாய்ப் பவநீ ரூறு மிரும்பிறவிச் சாக
ரத்தை யிகந்தே யேறித், தேந்துளவ மாலவற்குந் தெரித
றோற்றாத் தேங்கமலப் போதனரின் றிருத்தாண்மீது,
போந்தடியே னலமேவ வருளே கூடும் போதெந்தப்போ
துணரப் புகல்வா யையா, பாந்தண்முடி மீதணிந்த சிவ
னே பேரைப் பாம்பரனே பசுபதியே பவளக் குன்றே 99

குன்றமெறிந் தவனிலத்துங் குலிசப் புத்தேள் குலவுமொ
ரு நிலத்து மெழிற் கோபா லன்ற, னின்றவநி தருநிலத்
தும் வருணப் புத்தே னெடுநிலத்து முறுஞ் செல்வ மற
விட்டேடி, மன்றினடம் புரிசின்ற பெருமா னுள்ள மகிழ்
ந்தெநதத் தலத்தினுஞ் சீர்வாய்க்த தென்று, சென்றடை
யுந்திருப்பேரு சடைந்திவ் வேழை சேர்வரிய வவன்கரு
ணைத்திருப்பெற் றேனே 100

திருப்பேரூர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

முற்றும்.

நடேசர் அச்சயந்திரசாலை, கோயமுத்தூர்.
MAHAMAHOPADHYAYA,

100

